

УДК 657

ОЛЕКСАНДР МАЛИШКІН

*доктор економічних наук, професор, професор кафедри обліку і оподаткування
Київського державного університету інфраструктури і технологій,
м. Київ, Україна
e-mail: malyshkin@ukr.net*

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС З ОБЛІКОВО-ПОДАТКОВИХ АСПЕКТІВ

Питання співпраці у галузях внутрішнього контролю та зовнішнього аудиту, оподаткування, статистики, бухгалтерського обліку встановлено розділом V «Економічне та галузеве співробітництво» Асоціації від 2014 року. Для імплементації норм цього розділу у національне законодавство Угода відводить, як правило, 3–4 роки. Поглиблена і всеосяжна зона вільної торгівлі з ЄС почала діяти з 1 січня 2016 року. Враховуючи, що повноцінно Угода набула чинності з 01 вересня 2017 року, в українського Уряду є ще 2–3 роки на приведення вітчизняного законодавства до норм ЄС.

Напрями і терміни імплементації щодо оподаткування в законодавство України диференційовані за видами податків (ПДВ, акцизи тощо). Як певне виконання можна зазначити перехід на електронну систему обрахунку ПДВ в Україні з 2015 року та автоматичне відшкодування ПДВ.

Імплементації положень щодо річних звітів компаній передбачає реформування системи бухгалтерського обліку і фінансової звітності відповідно до Директиви 2013/34/ЄС. Як певне виконання можна зазначити прийняття змін до закону про бухгалтерський облік і фінансову звітність в жовтні 2017 року, які враховують вимоги Директиви 2013/34/ЄС.

Щодо податкової системи та податкових органів України наголошується, що сторони посилюватимуть і зміцнюватимуть співробітництво, спрямоване на удосконалення і розвиток податкової системи та податкових органів України.

Ключові слова: євроінтеграція, угода про асоціацію, бухгалтерський облік, фінансова звітність, оподаткування.

Підписання і ратифікація Угода про асоціацію між Україною та Європейським союзом з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 року (далі – УА або Угода) у 2014 році з боку парламентів України та ЄС стало певним завершальним етапом євроінтеграційних прагнень народу України останніх років як в соціально-політичному, так і в економічному житті. Угода про асоціацію стала *другим періодом* євроінтеграційних процесів в Україні після закінчення дії Угоди про партнерство та співробітництво (УПС) між Україною і Європейським Співтовариством від 1994 року. УА остаточно набирає чинності з 1 вересня 2017 року після ратифікації Угоди всіма 28 країнами ЄС [1]. З цієї дати починає діяти стаття 1 Угоди, яка встановлює відносини асоціації між Україною та ЄС. Зокрема, Угода передбачає тіснішу співпрацю в таких галузях:

- охорона здоров'я;
- розвиток малого та середнього бізнесу;
- космос;
- бюджетна політика та внутрішній контроль;
- оподаткування;
- корпоративне управління;
- розвиток інформаційного суспільства;
- розвиток регіонів і туризму;
- впровадження рівних можливостей для жінок і чоловіків;
- контроль за стандартами праці, освіти, культури, молоді і спорту;
- розвиток науки і техніки [2].

Наступним етапом євроінтеграції для країни, яка дотрималась вимог, за законами ЄС має бути членство в Союзі.

Комплексний механізм реалізації євроінтеграційної політики України досліджували М. Назаренко в дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного

управління (Одеса – 2014 р.). Загальні аспекти імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС у 2016 році висвітлювали М. Кузьо, Д. Черніков та інші. Проте, потребують більш детального дослідження прикладні аспекти євроінтеграції. Зокрема, важливо розглянути нормативне забезпечення реалізації положень розділу V «Економічне та галузеве співробітництво» УА, в якому зазначаються вимоги щодо внутрішнього контролю та зовнішнього аудиту (розділ 3), оподаткування (розділ 4), статистики (розділ 5), бухгалтерського обліку і аудиту (розділ 13). Саме на цих аспектах спинимося у нашій статті.

Постановка завдання – дослідити напрями і терміни імплементації положень Угоди про асоціацію України і ЄС щодо бухгалтерського обліку, аудиту, оподаткування і на цій основі зробити висновок про ступінь успішності виконання Україною умов Угоди про асоціацію.

В теоретичних дослідженнях і в діловому спілкуванні часто використовують термін «євроінтеграція». Цей термін став основоположною категорією євроінтеграційної політики як в Україні, так і в ЄС. Термін "інтеграція" є часто вживаним в європейському лексиконі, який інколи вживають як синонім словосполучень: "міжнародне співробітництво", "європейське співробітництво". Однак, дані терміни не відображають всієї суті нових євроінтеграційних явищ. Інтеграція, на відміну від співробітництва, виявляється як щось набагато більше, тобто перш за все – це вихід за межі співробітництва аж до утворення єдиної системи [3, 37]. Термін "інтеграція" походить від латинського кореня "integrum" – ціле та "integratio" – відновлення, що у перекладі означає поєднання, взаємопроникнення, процес взаємозближення, утворення взаємозв'язків, заповнення, возз'єднання, згуртування, об'єднання політичних, економічних, державних і громадських структур в рамках регіону, країни, світу. У Великому тлумачнику словника сучасної української мови інтеграція розглядається як доцільне об'єднування та координація дій різних частин цілісної системи [3, 40].

Як зазначає дослідник Назаренко М. О., до цих пір не вироблено єдине, нормативно за-

кріплене визначення терміну "інтеграція". Враховуючи вищесказане, автор пропонує під інтеграцією розуміти єднання різних систем для проведення спільної міжнародної політики, з метою досягнення поставлених цілей.

Набуття чинності Угоди має свою історію. Так, 1 листопада 2014 набрало чинності тимчасове застосування Угоди, яке стало можливим після завершення у вересні того ж року необхідних внутрішніх процедур, зокрема ратифікації Угоди Верховною Радою України та Європейським Парламентом, а також схвалення відповідного рішення Радою ЄС. Режим тимчасового застосування поширювався лише на ті сфери Угоди, які стосуються виключної або змішаної компетенції ЄС, оскільки застосування Угоди в інших сферах вимагає її ратифікації державами-членами ЄС. Обсяг тимчасового застосування (з 01.11.2014 року по 31.08.2017 року) охоплював окремі статті/глави розділів «Політичний діалог і реформи, політична асоціація, співробітництво та конвергенція у сфері закордонних справ та політики безпеки», «Юстиція, свобода та безпека», «Економічне та галузеве співробітництво», «Фінансове співробітництво», «Інституційні, загальні та прикінцеві положення».

Як відомо, через тиск Росії, у рамках тристоронніх переговорів ЄС-Україна-Росія, було досягнуто домовленості про відтермінування до 1 січня 2016 року тимчасового застосування розділу IV, який стосується зони вільної торгівлі. Як компенсацію, ЄС продовжив режим автономних преференцій України. Мета тимчасового застосування частини положень Угоди – наблизити безпосереднє виконання торговельної частини Угоди та не втрачати час, доки відбудуться всі формальності на національному рівні та на рівні ЄС щодо набуття Угодою чинності.

Угода про асоціацію між Україною та ЄС готувалась відповідно до законодавчо закріплених пріоритетів зовнішньої політики України: Стратегії інтеграції України до ЄС (1998 р.), Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами (1994 р.), інших документів, які разом визначали пріоритети європейського напрямку розвитку України та передбачали створення інституційних

інструментів реалізації цих пріоритетів. Як зазначалося у першому розділі монографії, це – Комітет з питань європейської інтеграції Верховної ради України (до 2002 року), Державна Рада з питань європейської і євроатлантичної інтеграції України (з 2002 по 2005 роки), Координаційне бюро європейської та євроатлантичної інтеграції, як структурний підрозділ Секретаріату Кабінету Міністрів України (2005 – 2010 роки), Бюро європейської інтеграції Секретаріату Кабінету міністрів України (2010 – т/ч). Крім того, у складі Уряду функціонує посада віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції.

Стратегія інтеграції України до ЄС також базувалась на позиції ЄС щодо України (1994, 1999 рр.), інших рішеннях Ради ЄС щодо України. Така стратегія визначає основні пріоритети діяльності органів виконавчої влади щодо створення передумов набуття Україною повноправного членства в Європейському Союзі та входження України до європейського політичного (в тому числі у сфері зовнішньої політики і політики безпеки), інформаційного, економічного і правового простору. Отримання статусу асоційованого члена ЄС визначалось цією стратегією як головний зовнішньополітичний пріоритет України у середньостроковому вимірі [4].

Значення Угоди про асоціацію України з Європейським Союзом полягає у тому, що цей документ визначає план реформ в Україні на найближчі 10 років. Угода є великим рамковим документом і стосується майже кожної сфери економічного та політичного життя.

Попри те, що Угода про асоціацію між Україною та ЄС з 1 листопада 2014 р., застосовувалася у тимчасовому режимі, а поглиблена і всеосяжна зона вільної торгівлі з ЄС почала діяти з 1 січня 2016 року, для українського бізнесу були відкриті можливість вийти за рамки внутрішнього ринку і стати частиною європейської бізнес-спільноти. Ринок ЄС – це понад 500 мільйонів потенційних покупців. Для експорту в рамках режиму вільної торгівлі (нульові/зменшені мита) суб'єкту підприємницької діяльності необхідно отримати сертифікат походження товарів форми EUR.1, який з 1 січня 2016 року видається митними

органами України. Порядок видачі сертифікатів форми EUR.1 аналогічний тому, що діє в європейських країнах і передбачає максимальне спрощення видачі сертифікатів на безоплатній основі у найкоротший термін з одночасним посиленням відповідальності експортера за достовірність інформації, яка необхідна для визначення українського походження товару.

Як повідомляє веб-сайт Державної фіскальної служби України, станом на грудень 2016 року в Україні видано майже 50 000 сертифікатів EUR.1 для експорту до ЄС, що свідчить про те, що Україна збільшує обсяги експорту до ЄС [5].

У майбутньому Угода про асоціацію передбачає поступове підписання Угоди про оцінку відповідності та прийнятність промислових товарів АСАА (Agreements on Conformity Assessment and Acceptance of Industrial Goods) для визначених промислових секторів (ст. 57 Угоди про асоціацію). Це означає, що промислові товари з України можуть бути розміщені на ринку ЄС без проведення додаткових випробувань та процедур оцінки відповідності.

Щоб отримати право постачати харчову продукцію до ЄС, виробники повинні обов'язково впровадити міжнародну систему контролю за безпечністю та якістю харчових продуктів – Система аналізу небезпечних факторів та контролю у критичних точках (Hazard Analysis and Critical Control Points – HACCP).

Відповідно до Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» HACCP повинна бути запроваджена:

- у 2017 році – на всіх молокозаводах, бойнях і інших підприємствах, де виробляють харчові продукти з необробленими інгредієнтами тваринного походження;
- у 2018 – для виробників соків і цукерок;
- у 2019 – для власників усіх малих підприємств, які виробляють харчові продукти.

Розглянемо нормативне забезпечення *другого періоду* євроінтеграційних процесів. Реалізація положень розділу Угоди щодо економічного та галузевого співробітництва (розділ V «Економічне та галузеве співробітництво») сприятиме поступовому регуляторному зближенню і гармонізації законодавства

України та законодавства ЄС, розвитку співпраці у переважній більшості галузей економіки, а також сприятиме реформуванню інституційної спроможності відповідних українських установ. Розділ містить положення щодо цілей, завдань, напрямів та форм співпраці між Україною та ЄС у 28 сферах: 1) співпраця у сфері енергетики, включаючи ядерну; 2) макроекономічна співпраця; 3) управління публічними фінансами: бюджетна політика, внутрішній контроль та зовнішній аудит; 4) оподаткування; 5) статистика; 6) довкілля; 7) транспорт; 8) космос; 9) співпраця у сфері досліджень і розвитку; 10) промислова політика і політика щодо підприємств; 11) співробітництво у видобувній та металургійній галузях; 12) фінансові послуги; 13) право компаній, корпоративне управління, бухгалтерський облік і аудит; 14) інформаційне суспільство; 15) аудіовізуальна політика; 16) туризм; 17) сільське господарство і розвиток сільської місцевості; 18) морська політика та політика у сфері рибальства; 19) співробітництво щодо ріки Дунай; 20) захист споживачів; 21) співпраця щодо зайнятості, соціальної політики та рівних можливостей; 22) охорона здоров'я; 23) освіта, навчання та молодь; 24) культура; 25) співпраця у сфері спорту та щодо розвитку фізичної активності; 26) співпраця щодо розвитку громадянського суспільства; 27) транскордонна та регіональна співпраця; 28) участь в програмах та агентствах ЄС. Розділ також містить додатки із переліками та строками ім-

плементатії в Україні актів законодавства ЄС.

Отже, з важливих для нашого дослідження сфер співпраці в розділі V «Економічне та галузеве співробітництво» Угоді відзначено питання про внутрішній контроль та зовнішній аудит (розділ 3), оподаткування (розділ 4), бухгалтерський облік і аудит (розділ 13).

Загалом, вищезазначена частина Угоди містить зобов'язання щодо імплементатії та практичного впровадження понад 300 регламентів та директив ЄС, а також інших актів *acquis* ЄС, у т.ч. повідомлень та роз'яснень Європейської Комісії та міжнародних договорів. Строки імплементатії актів законодавства ЄС складають від 2 до 7 років з моменту набуття чинності Угодою, причому близько двох третин актів має бути імплементовано протягом 2–5 років [6].

В аспекті європейського співробітництва економічна інтеграція у вигляді асоціації для України – це лібералізація і синхронізоване відкриття ринків ЄС, взаємне збалансування торгівлі, сприяння інвестиціям з ЄС, запровадження спільного правового поля і єдиних стандартів у сфері конкуренції та державної підтримки виробників, що базується на координації, співставленні та відповідності прийняття рішень у сфері економіки.

Вітчизняні і європейські експерти зазначають, що для України європейська інтеграція в економічній сфері забезпечить: модернізацію економіки; подолання відсталості у технологічній сфері; залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій; створення

Таблиця 1

Графік імплементатії положень Угоди про асоціацію України і ЄС щодо річних звітів

Розділ Директиви	Зміст	Терміни імплементатії
Четверта Директива Ради від 25.07.1978 (№ 78/660/ЄЕС)	Щодо річних звітів окремих типів компаній	3 р.
Сьома Директива Ради від 13.06.1983 (№3/349/ЄЕС)	Щодо консолідованих звітів компаній	3 р.
Регламент (ЄС) №1606/2002	Щодо застосування міжнародних стандартів бухгалтерського обліку	2 р.
Директива № 2006/43/ЄС	Щодо обов'язкового аудиту річних звітів та консолідованих звітів	3 р.
Директива № 2013/34/ЄС	Щодо щорічної фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності і пов'язаних з ними звітів певних типів компаній	3 р.

Джерело: складено на підставі [6, 17].

нових робочих місць; підвищення конкурентоспроможності вітчизняного товаровиробника; вихід на ринок ЄС та, звичайно, світові ринки тощо [3, 6].

З метою впровадження положень Угоди доцільно проводити постійний моніторинг прогресу їх виконання та реалізації євроінтеграційної політики загалом. Головним завданням виконання положень Угоди про асоціацію є досягнення стратегічної мети Україною – інтеграція в європейський політичний, економічний та правовий простір. Для успішного проведення євроінтеграційної політики необхідно постійно проводити моніторинг, що являє собою постійне спостереження за проведенням євроінтеграційної політики, з метою виявлення прогресу чи регресу під час даного процесу. Для цього відповідні органи влади, що відповідають за даний процес повинні [3, 67]:

- здійснювати порівняльний аналіз поточного ходу виконання основних положень Угоди з планом;

- постійно здійснювати контроль та оцінку ходу виконання з метою виявлення негативних тенденцій, що гальмують процес імплементации Угоди;
- аналізувати причини виникнення відповідних ризиків з метою запобігання їх виникненню в майбутньому;
- раз в три місяці звітувати перед суспільством про поточний стан проведення євроінтеграційної політики;
- постійно надавати прогнози та рекомендації для подальшого проведення даної політики; – здійснювати моніторинг реалізації погоджених змін під час їх реалізації;
- залучати інститути громадянського суспільства тощо. Головним в цьому контексті являється те, що моніторинг повинен проводитися постійно, а не бути разовим явищем.

Ми згодні з дослідником Назаренко М. О., що успішна реалізація євроінтеграційної політики урядовими структурами України та вирішення завдань на кожному етапі можливе

Таблиця 2

Графік імплементации положень Угоди про асоціацію України і ЄС щодо системи оподаткування

Номер Директиви	Сфера застосування	Терміни імплементации
Директива Ради 2005/19/ЄС від 17.12.2005 року про внесення змін до Директиви 90/434/ЄЕС 1990 р.	Про загальну систему оподаткування, що застосовується до об'єднання, поділу, переведення активів та обміну акцій щодо компаній різних держав-членів	Поступово, виходячи із майбутніх потреб України
Директива Ради ЄС № 2006/112/ЄС від 28.11.2006	Податок на додану вартість	5 р.
Директива Ради ЄС № 2006/112/ЄС від 28.11.2006	Спеціальні режими оподаткування	3 р.
Директива Ради № 2007/74/ЄС від 20.12.2007	Податку на додану вартість і мита на товари, що ввозяться особами, які подорожують з третіх країн	5 р.
Директива Ради № 92/83/ЄЕС від 19.10.1992	Акцизний податок на спирт та алкогольні напої	2 р.
Директива Ради № 2003/96/ЄС від 27.10.2003	Оподаткування енергопродуктів та електроенергії;	3 р.
Директива Ради № 2011/64/ЄС від 21 червня 2011	Акцизний збір на тютюнові вироби	3 р.
Директива Ради № 86/560/ЄЕС від 17.11.1986 р.	Відшкодування податку на додану вартість	3 р.
Директива Ради № 92/83/ЄЕС від 19.10.1992 р.	Структура акцизних зборів на спирт та алкогольні напої в частині проміжних продуктових категорій	3 р.

Джерело: складено на підставі [6, 28].

лише тоді, якщо задіяти політичний, інституційно – організаційний, правовий, економічний, інформаційний механізми, відповідно до критерій їх дієвості: доцільності (мета = час), економічності (витрати = кінцева мета), ефективності (мета = реальний результат) [3, 92].

Отже, реалізація Угоди надає можливості для економічного зростання України в короткостроковій і середньостроковій перспективі в тих галузях, продукція і послуги яких користуватиметься попитом в країнах-членах ЄС. Це дає можливість багатьом компаній (груп компаній) України просування на ринки ЄС і створення нових міжнародних проектів. Такі процеси вимагають нових підходів до систем оподаткування, бухгалтерського обліку, фінансової і статистичної звітності українських

учасників євроінтеграції, до систем аудиту підприємницької діяльності та державного сектору. Напрями і терміни імплементації Угоди про асоціацію України і ЄС щодо бухгалтерського обліку і аудиту в законодавство України наступні (відповідно до додатку XXXIV до розділу 13) – (табл. 1).

Напрями і терміни імплементації законодавства ЄС щодо оподаткування в законодавство України (відповідно до додатку XXVIII до розділу 4 «Оподаткування») представлені нижче (табл. 2).

Законодавство ЄС щодо податкової системи та податкових органів України реалізується через положення Угоди, Конвенцію про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах від 20.12.2004 і у директивах ЄС (табл. 3).

Таблиця 3

Вимоги директив ЄС та інших міжнародних нормативних актів щодо податкової системи та податкових органів України

Назва та номер акту	Графік імплементації	Порядок застосування
Угода про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, з іншої сторони, від 21.03.2014, <u>в частині оподаткування</u>	Графік: після підписання, за виключенням деяких статей, що імплементуються через декілька років	Сторони посилюватимуть і зміцнюватимуть співробітництво, спрямоване на удосконалення і розвиток податкової системи та податкових органів України, зокрема посилення потужностей збору і контролю, із окремим наголосом на процедурах відшкодування ПДВ задля уникнення накопичення заборгованості, забезпечення ефективного збору податків і посилення боротьби з податковим шахрайством, а також ухиленням від сплати податків. Сторони намагатимуться покращувати співробітництво та обмін досвідом у боротьбі з податковим шахрайством, зокрема з «карусельним шахрайством»
Конвенція про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах від 20.12.2004	Ратифіковано із застереженнями Законом N 677-VI (677-17) від 17.12.2008, зміни та доповнення від 27.05.2010	Конвенція застосовується до таких податків: <ul style="list-style-type: none"> – податків на доход або прибуток; – податків на приріст капіталу, які справляються окремо від податку на доход або прибуток; – податків на чисті активи, які справляються від імені Сторони; – податків на доход, прибуток, приріст капіталу або на чисті активи, які справляються від імені державних органів або органів місцевого самоврядування Сторони; – податків інших категорій, які справляються від імені Сторони, а саме: <ul style="list-style-type: none"> А) податків на майно, спадщину чи подарунки; В) податків на нерухоме майно; С) загальних споживчих податків, таких як податок на додану вартість чи податок з обороту; Д) спеціальних податків на товари та послуги, такі як акцизний збір; Е) податків на використання автотранспортних засобів або володіння ними, Ф) податків на використання рухомого майна, що не є автотранспортними засобами, або володіння ним; Г) будь-яких інших податків

Джерело: складено автором

**Вимоги директив ЄС та інших міжнародних нормативних актів
щодо податку на прибуток**

Назва та номер акту	Графік імплементації	Порядок застосування
Директива Ради 2005/19/ЄС від 17 лютого 2005 року про внесення змін до Директиви 90/434/ЄЕС 1990 року про загальну систему оподаткування, що застосовується до об'єднання, поділу, переведення активів та обміну акцій щодо компаній різних держав-членів.	Графік: Положення Директиви будуть імplementовані поступово, виходячи із майбутніх потреб України	Метою Директиви 90/434/ЄЕС є відстрочка по сплаті податків на доходи, прибутки, доходи з капіталу через реорганізацію бізнесу та захист податкових прав держав-членів. Однією з цілей Директиви 90/434/ЄЕС є усунення перепон функціонування внутрішнього ринку, зокрема подвійного оподаткування. Настільки, наскільки це не повністю досягнуто положеннями зазначеної директиви, держави-члени повинні застосувати заходи для досягнення цієї мети. Рішення компанії реорганізувати свій бізнес шляхом переміщення свого зареєстрованого офісу не повинно бути важким, дискримінаційними принципами оподаткування (податковими нормами) або обмеженнями, перепонами або змінами (викривленнями) в національному податковому законодавстві, що суперечить праву Європейського Співтовариства. Коли акціонери компанії здійснюють трансакції, передбачені Директивою 90/434/ЄЕС, вони вважаються фіскально відкритими, і особа, яка зацікавлена в акціонері не повинна зазнавати оподаткування у випадку реструктуризації трансакції

Джерело: складено автором.

Окрема увага в нормативних документах ЄС приділяється податку на прибуток (табл. 4).

Так згідно Директиви Ради 2005/19/ЄС від 17 лютого 2005 року платнику надається відстрочка по сплаті податків на доходи, прибутки, доходи з капіталу у зв'язку реорганізацію бізнесу. Таким чином, у такий період, коли зменшується або припиняється виробництво, торгівля, інвестори отримуються своєрідну пільгу зі сплати податку.

Важливим чинником удосконалення податку з 1990 року в ЄС (Директива 90/434/ЄЕС 1990 року) стало усунення подвійного оподаткування прибутку.

Успішна реалізація євроінтеграційної політики урядовими структурами України та вирішення завдань на кожному етапі імплементації європейського законодавства залежить від багатьох чинників – політичного, інституційно – організаційного, правового, економічного, соціального. Ураховуючи те, що на імплементацію нормативних актів ЄС відводиться у середньому 3 роки від дати набуття чинності Угоди (липень 2017 року), попереду важливий етап – до 2020 року, адаптації норм вітчизняних нормативно-правових актів, у тому числі, й з бухгалтерського обліку, оподаткування, статистики.

Список використаних джерел

1. Угода про асоціацію між Україною та Європейським союзом з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 року [Електронний ресурс]. — Режим доступу: comeuroint.rada.gov.ua/komevoint/doccatalog/document?id=5. — Назва з екрану.
2. Угоду про асоціацію між Україною та ЄС ратифіковано [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://tsn.ua/politika/u-yes-nazvali-datu-nabuttya-chinnosti-ugodi-pro-asociaciyu-z-ukrayinoyu-944212.html>. — Назва з екрану.
3. Назаренко М. О. Комплексний механізм реалізації євроінтеграційної політики України. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління. — Одеса, 2014. — 184 с.
4. Угода запрацювала [Електронний ресурс]. — Режим доступу: zaxid.net/ugoda_pro_asotsiatsiyu_tag48267/. — Назва з екрану.
5. Експорт в рамках режиму вільної торгівлі [Електронний ресурс]. — Режим доступу: search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MU14097.html. — Назва з екрану.
6. Кузьо М. Угода про асоціацію між Україною та ЄС: зміст та імплементація / М. Кузьо, Д. Черніков. — К., 2016. — 47 с.

References

1. The Association agreement between Ukraine and the European Union on the one hand, and the European Union, the European atomic energy community and their member States, on the other hand dated June 27, 2014 [Electronic resource]. — Mode of access: comeuroint.rada.gov.ua/komevoint/doccatalog/document?id=5. — Title from the screen.
2. The Association agreement between Ukraine and the EU ratified [Electronic resource]. — Mode of access: <https://tsn.ua/politika/u-yes-nazvali-datu-nabuttya-chinnosti-ugodi-pro-asociaciyu-z-ukrayinoyu-944212.html>. — Title from the screen.
3. Nazarenko M. A. Complex mechanism of realization of Eurointegration policy of Ukraine. The dissertation on competition of a scientific degree of candidate of Sciences in public administration. Odessa, 2014, 184 p.
4. The arrangement work [Electronic resource]. — Mode of access: zaxid.net/ugoda_pro_asotsiatsiyu_tag48267/. — Title from the screen.
5. Exports under free trade [Electronic resource]. — Mode of access: search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MU14097.html. — Title from the screen.
6. Cusio N. The Association agreement between Ukraine and the EU: content and implementation / M. Cusio, Chernikov, K., 2016, 47 p.

Малышкин А. И. Имплементация соглашения об ассоциации между Украиной и ЕС в сфере учетно-налоговых аспектов

Вопроса сотрудничества в отраслях внутреннего контроля и внешнего аудита, налогообложения, статистики, бухгалтерского учета, установлено разделом V «Экономическое и отраслевое сотрудничество» Ассоциации от 2014 года. Для имплементации норм этого раздела в национальное законодательство Соглашение отводит, как правило, 3–4 года. Углубленная и всеобъемлющая зона свободной торговли из ЕС стала действовать с 1 января 2016 года.

Учитывая, что полноценно Соглашение вступило в силу с 01 сентября 2017 года, у украинского Правительства есть еще 2–3 года на приведение отечественного законодательства к нормам ЕС. Направления и сроки имплементации относительно налогообложения в законодательство Украины дифференцированы за видами налогов (НДС, акцизы и тому подобное). Как определенное выполнение можно отметить переход на электронную систему обчета НДС в Украине с 2015 года и автоматическое возмещение НДС.

Имплементации положений относительно годовых отчетов компаний предусматривает реформирование системы бухгалтерского учета и финансовой отчетности в соответствии с Директивой 2013/34/ЕС. Как определенное выполнение можно отметить принятие изменений к закону о бухгалтерском учете и финансовой отчетности в октябре 2017 года, которые учитывают требования Директивы 2013/34/ЕС. Относительно налоговой системы и налоговых органов Украины отмечается, что стороны будут усиливать и крепить сотрудничество, направленное на совершенствование развитие налоговой системы и налоговых органов Украины.

Ключевые слова: евроинтеграция, соглашение об ассоциации, бухгалтерский учет, финансовая отчетность, налогообложение.

Malyshkin O. Implementation of the association agreement between Ukraine and the European union on accounting taxation aspects

The question of collaboration in industries of internal control and external audit, taxation, statistics, record-keeping, is set a section V the «Economic and of a particular branch collaboration» of Association from 2014 years. For implementacii of norms of this section in a national legislation Agreement takes, as a rule, 3–4 years. A deep and all-embracing free trade zone from ES began to operate from January, 1, 2016. Taking into account, that valuably Agreement went into effect from September, 01, 2017, at Ukrainian Government is EU.

Directions and terms of implementacii in relation to taxation in the legislation of Ukraine are differentiated after the types of taxes (VAT, excises and others like that). As certain implementation can be marked passing to the electronic system of shortchanging of VAT in Ukraine from 2015 year and automatic compensation of VAT.

Implementacii of positions in relation to the annual reports of EU. companies is foreseen by reformation of the system of record-keeping and financial reporting in accordance with Directive of 2013/34/EU.

It is marked in relation to the tax system and tax organs of Ukraine, that sides will strengthen and fasten a collaboration, directed on an improvement and development of the tax system and tax organs of Ukraine.

Key words: eurointegration, association agreement, accounting, financial reporting, taxation.

Стаття надійшла до редколегії 11.10.2017